

25.05.2019 SOB. / SAT, godz. 20:00 / 8 pm
NFM, Sala Czerwona / Red Hall

PRIVATE ROOM: ALEXANDER SCHUBERT

Koncert specjalny / Special concert

Nadar Ensemble:

Thomas R. Moore – dyrygent, puzon,
kierownik produkcji / conductor,
trombonist, production leader
Marieke Berendsen – skrzypce,
scenograf / violin, scenographer
Pieter Matthynssens – wiolonczela,
kierownik artystyczny / cello, artistic
co-director
Katrien Gaelens – flet / flute
Yves Goemaere – perkusja
/ percussion
Elisa Medinilla – fortepijan / piano
Dries Tack – klarinet / clarinet
Kobe Van Cauwenberghe – gitara
elektryczna / electric guitar
Stefan Prins – kierownik artystyczny
/ artistic co-director
Wannes Gonnissen – inżynier dźwięku
/ sound engineer
Rebecca Diependaele – główny
menedżer / general manager

Alexander Schubert – elektronika
/ electronics

Patronat honorowy / Honorary patronage:

Przedstawicielstwo Generalne Rządu Flandrii przy
Ambasadzie Belgii / General Representation of Flan-
ders at the Belgian Embassy

Partnerzy / Partners:

Program / Programme:

Alexander Schubert (1979)
Star Me Kitten na 7 instrumentów
i narratora (2015) / for 7 instruments
and narrator*

Point Ones na zwielokrotnionego
dyrygenta, skrzypce, klarinet, gitarę
elektryczną, wiolonczelę, fortepijan
i perkusję (2012) / for augmented
conductor, violin, clarinet, electric
guitar, cello, piano and percussion

Sensate Focus na gitarę elektryczną,
klarinet basowy, wiolonczelę i perku-
sję (2014) / for electric guitar, bass
clarinet, cello and percussion

Przed koncertem zapraszamy na spotkanie
z Alexandrem Schubertem / Before the concert,
we invite you to a meeting with Alexander Schubert
(ONE 2 ONE, godz. 19:00 / 7 pm, foyer -1).

Po koncercie (godz. 23:00) zapraszamy do
Klubokawiarni Mleczarnia na Electro Jam Session,
podczas którego wystąpią artyści festiwalu oraz
kompozytorzy. / After the concert, at 11 pm we
invite you to Klubokawiarni Mleczarnia to attend
an Electro Jam Session featuring the artists and
composers of the festival.

PRIVATE ROOM: ALEXANDER SCHUBERT

25.05.2019

TECHNOLOGIA I PERFORMANCE

Do najgorętszych tematów w muzyce ostatniej dekady należały niewątpliwie rewolucja cyfrowa, performatyka i konceptualizm. Możliwości, jakie oferuje dziś kompozytorom i wykonawcom powszechnie dostępna technologia, spotkały się z zainteresowaniem cielesnością muzyki oraz wizualnością aktu wykonawczego. Połączenie dźwięków, gestów i obrazów w spójny przekaz artystyczny stworzyło zarazem potrzebę wypracowania pewnych nowych ram konceptualnych.

W twórczości Alexandra Schuberta widać doskonale, jak współdziałają ze sobą wszystkie powyższe elementy. Niemiecki kompozytor jest wirtuozem technologii, którą wykorzystuje nie tylko do budowania brzmienia, lecz także do kreowania efektownych performance'ów muzycznych. Swoje utwory komponuje dźwiękowo i wizualnie, włączając do muzyki choreografię, światło i wideo. Stawia pytanie nie tylko o to, czym jest współczesna muzyka, lecz także o to, czym jest koncert.

Do swych złożonych i efektownych rezultatów artystycznych urodzony w 1979 r. w Bremie artysta doszedł nietypową drogą. Zanim został kompozytorem, studiował bowiem bioinformatykę i zajmował się sztuczną inteligencją. Występował wprawdzie na niezależnej scenie muzyki improwizowanej, jednak z akademicką kompozycją nie miał większej styczności. Dopiero praca w dziale administracji Zentrum für Kunst und Medien (ZKM) w Karlsruhe – znanego ośrodka artystyczno-badawczego zajmującego się nowymi technologiami w sztuce – przybliżyła mu tę scenę. Zdecydował się zdawać na kompozycję do Hochschule für Musik und Theater Hamburg, gdzie dziś uczy w studiu muzyki elektroakustycznej.

Nietypowy, bo naukowy, ale też i popkulturowy *background* od razu dał mu inne spojrzenie na kompozycję – mógł w niej połączyć wszystkie swoje doświadczenia i obserwacje. Z jednej strony na scenie nowej muzyki brakowało mu zazwyczaj żywiołowej energii i wyrazistej performatywności, którą znał z koncertów muzyki improwizowanej i imprez rave'owych. Z drugiej jednak strony dominacja żywiołu improwizacji osłabia jego zdaniem strukturalną dyscyplinę wszelkich *live acts*, która jest z kolei domeną sceny muzyki komponowanej. W swej praktyce artystycznej Schubert łączy więc obie te perspektywy: jego koncerty, które przybierają postać starannie wyreżyserowanych spektakli muzycznych, są niezwykle efektowne i łączą klubową energię z formalną dyscypliną, której poddane są wszystkie elementy kompozycji – nie tylko dźwięki, lecz także światło, choreografia, wideo czy interakcja sensoryczna.

Koncepcja „Prywatnego pokoju” Schuberta pozwoli jeszcze intensywniej doświadczyć jego sztuki. Artysta wybrał na tę okazję trzy charakterystyczne kompozycje wykorzystujące złożone systemy interakcji, jak sensory ruchu w *Point Ones*, synchronizacja dźwięku i światła w *Sensate Focus* oraz integracja muzyki i wideo w *Star Me Kitten*. W każdym z tych utworów inaczej rozłożone są akcenty, jednak łączy je technologiczne wyrafinowanie oraz plastyczność koncepcji współistnienia żywych wykonawców i elektroniki.

Konceptualne podejście do kompozycji i punktowe spojrzenie na wybrane aspekty praktyki muzycznej stanowią kolejną wspólną cechę tych utworów. W *Point Ones* cała uwaga jest skupiona na postaci dyrygenta wyposażonego w sensory ruchu. Nie tylko dyryguje on zespołem, lecz także wyzwala dźwięki elektroniczne, sterując za pomocą ciała muzycznym przebiegiem kompozycji. Schubert gra przy tym z konwencjonalną choreografią kapelmistrza, który sporadycznie wyzwala się ze znajomych i znaczących gestów, by dać upust nieskrępowanej cielesnej ekspresji tłumaczonej na dźwięki. O ile w *Point Ones* wykonawca steruje muzyką, o tyle w *Sensate Focus* sytuacja jest odwrotna – to zaprogramowana, ściśle ustalona sekwencja dźwięków i stroboskopów steruje działaniami wykonawców, którzy przypominają tu zautomatyzowane figury ze zsamplowanych kadrów jakiegoś eksperymentalnego klipu. W *Point Ones* i *Sensate Focus* koncepty dotyczą przede wszystkim współistnienia dźwięku i performance'u, natomiast w *Star Me Kitten* Schubert dotyczy kwestii relacji pomiędzy dźwiękiem i obrazem. Kompozycja została ujęta w formę wykładu z prezentacją w PowerPoincie i przykładami muzycznymi na żywo, między którymi dochodzi do nieustannego przepływu bodźców i wymiany znaczeń. Wideo jest tu traktowane niczym interfejs pomiędzy dwoma porządkami – abstrakcyjnych dźwięków i realnych obrazów.

Nie sposób nie wspomnieć też o owej żywiołowej energii, którą odnajdziemy we wszystkich trzech kompozycjach. Popkulturowy *background* pozostaje w muzyce Schuberta wyraźnie słyszalny. Soczyste brzmienie elektroniki i efekty przestrzenne, takie jak długie, epickie pogłosy oraz migające stroboskopy w *Sensate Focus*, ewokują atmosferę sceny techno. Ostre, przesterowane brzmienie gitary elektrycznej i noise'owe, brudne harmonie w *Point Ones* przypominają frenetyczne *free improvisation*. Intensywna dramaturgia muzyki, pełna ostrych cięć, zapętleń i kontrastów, przybliża artystę do estetyki IDM (Intelligent Dance Music).

Oczywiście Schubert ma swoich poprzedników – są to przede wszystkim Fausto Romitelli, Bernhard Lang i Michael Beil. Do inspiracji tymi twórcami kompozytor zresztą otwarcie się przyznaje. Nie działa też w całkowitej próżni, ponieważ jego twórczość odzwierciedla zainteresowania całego pokolenia kompozytorów – pokolenia „cyfrowych tubylców muzyki”, do którego należą także Simon Steen-Andersen, Matthew Shlomowitz, Jennifer Walshe czy Johannes Kreidler, by wymienić tylko kilka znanych już w Polsce nazwisk. Rewolucja cyfrowa ułatwiała przepływ idei i komunikację między różnymi scenami artystycznymi, a tabu popkultury zostało zniszczone. Wizualizacja muzyki oraz akcent kładziony na obecne na scenie ciało, wreszcie refleksja nad całokształtem wykonania określają estetyczną formację całego pokolenia, którego Alexander Schubert jest bardzo silnym głosem.

Monika Pasiecznik

TECHNOLOGY AND PERFORMANCE ART

In the past decade, some of the hottest topics in music definitely included the digital revolution, performance studies and conceptualism. The possibilities offered to composers and musicians by widely available technology coincided with an interest in the corporeality of music and the visuality of the performative act. At the same time, the combination of sounds, gestures and images into a cohesive artistic message created the need to come up with a new conceptual framework.

The work of Alexander Schubert perfectly illustrates the way these elements can come together. The German composer is a master of technology, which he uses to create not only sounds, but also impressive musical performance art. His compositions combine sound and image, including choreography, light and video. He questions not just the nature of contemporary music, but also of the concert itself.

The artist, born in Bremen in 1979, followed an unusual road to reach his complex, impressive style. Prior to becoming a composer, he studied bioinformatics and worked on artificial intelligence. Although he was a part of the independent improvised music scene, he had little to do with academic composition. It was only after he started working as an administrative clerk at the Zentrum für Kunst und Medien (ZKM), a well-known artistic and research institution dealing with new technologies in art in Karlsruhe that he grew closer to that milieu. He decided to apply to study composition at the Hochschule für Musik und Theater in Hamburg, where today he is a lecturer of electroacoustic music.

His unusual background, combining science and popular culture, gave him a new outlook on composing music, allowing him to combine all of his experiences and observations. To him, the new music scene lacked the energy and the performative aspect he knew from live improvised music and rave events. On the other hand, Schubert thinks that the dominance of improvisation weakens the structural discipline of live acts; such discipline is the domain of composed music. In his artistic practice, he combines both these perspectives. His concerts, which take on the shape of carefully directed musical spectacles, are awe-inspiring, combining club-like energy with formal discipline which binds all the elements of the compositions together: the sounds, the lights, the choreography and the sensory interactions.

The idea of Schubert's 'Private Room' will allow us to experience his art even more intensely. The artist picked three characteristic compositions for the occasion. The pieces take advantage of complex interaction systems, such as motion sensors in *Point Ones*, synchronization of sound and light in *Sensate Focus* or integration of music and video in *Star Me Kitten*. Each of these pieces places its emphasis on something different, but they are united in their technological refinement and the plasticity of the idea of live performers and electronics coexisting.

The conceptual approach to composition and the razor-sharp focus on selected aspects of musical practices are another shared characteristic of his pieces. In *Point Ones*, all the attention is centered on the conductor equipped with motion sensors. Not only does he conduct the ensemble, but also triggers electronic sounds by using his body to drive the musical course of the composition. Schubert's piece is also a play on the conventional choreography of conducting, which is sporadically liberated from its well-known and well-understood gesticulation to give way to unbound corporeal expression translated into sound. While in *Point Ones* the player drives the music, the situation is reversed in *Sensate Focus*. A programmed, predetermined sequence of sounds and strobes drives the actions of the performers, who appear like automated figures from a cut-up experimental short. In *Point Ones* and *Sensate Focus*, the conceptual layer is mostly about the coexistence of sound and performance art; in *Star Me Kitten*, Schubert touches on the relationship between sound and image. The composition is framed as a lecture accompanied by a PowerPoint presentation and live musical examples, which exchange meanings and stimuli with each other. Video serves as an interface between two orders – the abstract order of sound and the real order of image.

One must also mention the lively energy permeating all three compositions. Schubert's pop-culture background is very apparent in his music. Rich sounds of electronics and spatial effects such as long, epic reverberations and flashing strobes in *Sensate Focus* evoke the atmosphere of a techno party. The sharp, overdriven sounds of the electric guitar and the dirty, noisy harmonics in *Point Ones* are reminiscent of frenetic free improvisation. The intense drama of his music, full of sharp cuts, loops, and contrasts, brings Schubert closer to the IDM aesthetic.

Of course, Schubert is not without precursors, with Fausto Romitelli, Bernhard Lang and Michael Beil being the key figures. In fact, he openly admits to being inspired by these composers. Nor does he work in a vacuum. His work reflects the interests of an entire generation of composers, the digital natives of music: Simon Steen-Andersen, Matthew Shlomowitz, Jennifer Walshe, and Johannes Kreidler are just a few names recognized in Poland. The digital revolution made the exchange of ideas and communication between different artistic scenes easier, breaking down the taboo of popular culture. Visualizing music, emphasizing the body on stage, and reflecting upon performance as a whole are the determining aspects of the aesthetic orientation of an entire generation, which finds a strong representation in Alexander Schubert.

Monika Pasiecznik
translated by Agata Klichowska

KOMPOZYTOR / COMPOSER

ALEXANDER SCHUBERT

Alexander Schubert studiował bioinformatykę w Lipsku i kompozycję multimedialną u Georga Hajdu i Manfreda Stahnkego w Hamburgu. Podczas studiów pracował jako muzyk i kompozytor w różnych miejscowościach. Ponadto przez rok pracował w Zentrum für Kunst und Medien (ZKM) w Karlsruhe. Jest kierownikiem artystycznym studia elektronicznego w Musikhochschule Lübeck i wykładowcą w Hamburgu. Był też profesorem gościennym na Folkwang Universität der Künste w 2016 r. Pracuje głównie jako niezależny kompozytor. Oprócz tego, że prowadzi działalność kompozytorską i solową, założył też Dekoder Ensemble. Brał udział w wielu różnych projektach jako muzyk, kompozytor i autor programu (np. Wiener Festwochen, Staatsoper Berlin, SWR); przez kilka lat był kuratorem Ahornfelder Festival (festiwal muzyki współczesnej) i prowadził wytwórnię muzyki współczesnej Ahornfelder. Jest członkiem organizacji VAMH – kolektywu, który utrzymuje szeroką sieć muzyki współczesnej i organizuje coroczny dwutygodniowy festiwal. Był członkiem jury konferencji i konkursów, m.in. podczas konferencji Sound, Sight, Space and Play (SSSP) i konkursu Jeu de temps / Times Play (JTTP), szefem jury podczas International Computer Music Conference (ICMC) i prowadzącym warsztaty kompozycji, np. w Meksyku i Sztokholmie. Otrzymał nagrody i stypendia od ZKM, Giga-Hertz-Preis, Bourges, ICMC, International Conference on New Interfaces for Musical Expression (NIME), JTTP, Międzynarodowych Letnich Kursów Nowej Muzyki w Darmstadt oraz zamówienia kompozytorskie m.in. od NDR, Internationales Musikinstitut Darmstadt, Ensemble Resonanz, IRCAM, ZKM, Huddersfield Contemporary Music Festival (HCMF), Hamburgische Kulturstiftung, Piano Possibile i ensemble Intégrales. Dzieła Alexandra Schuberta były wykonywane ponad 400 razy, np. przez Ensemble intercontemporain, Ictus Ensemble, Nadar Ensemble, ensemble mosaïk, Ensemble Nikel, Klangforum Wien i Decoder Ensemble, w ponad 35 krajuach, w tym w takich instytucjach i podczas takich wydarzeń, jak: IRCAM, NIME w Sydney, ICMC, ZKM, Międzynarodowe Letnie Kursy Nowej Muzyki w Darmstadt, NYU Steinhardt, Essl Museum, Deutschlandfunk Köln, SMC w Porto, Wiener Festwochen, Rainy Days, Acht Brücken, TU Berlin, Hamburger Kunsthalle, Akousma Montreal, Hamburger Klangwerkstage, Electronic Music Midwest (EMM) i ARD Hörspieltage.

Alexander Schubert studied bioinformatics in Leipzig and Multimedia Composition with Georg Hajdu and Manfred Stahnke in Hamburg. During his studies he worked as a musician and composer in a variety of different environments.

In addition, Schubert worked at the Zentrum für Kunst und Medien (ZKM) in Karlsruhe for one year. He is artistic head of the electronic studio at the University of Music Lübeck, teacher in Hamburg and was a guest professor at Folkwang University of the Arts in 2016. Mainly he works as a freelance composer. Apart from working as a composer and solo musician, Schubert is also a founding member of ensembles such as Decoder Ensemble. He has contributed to a variety of different projects as a musician, composer and programmer (e.g. Wiener Festwochen, Staatsoper Berlin, SWR), curated a Ahornfelder Festival for contemporary electronic music for several years and runs the contemporary music label Ahornfelder. He is an organising member of the VAMH – a collective maintaining a broad network for contemporary music and organising an annual two-week festival. He has been a jury member of conferences and competitions (e.g. SSSP Conference, JTTP competition), jury head (ICMC) and held composition workshops (e.g. Mexico City, Stockholm). He has received prizes and scholarships from ZKM, Giga-Hertz Award, Bourges, ICMC, International Conference on New Interfaces for Musical Expression (NIME), JTTP and International Summer Courses for New Music in Darmstadt, and commissions from NDR, The International Music Institute Darmstadt, Ensemble Resonanz, IRCAM, ZKM, Huddersfield Contemporary Music Festival (HCMF), Hamburgische Kulturstiftung, Piano Possibile and ensemble Intégrales, amongst others. His works have been performed more than 400 times, for example by Ensemble intercontemporain, Ictus Ensemble, Nadar Ensemble, ensemble mosaik, Ensemble Nikel, Klangforum Wien, and Decoder Ensemble in over 35 countries, including: IRCAM, NIME Sydney, ICMC, ZKM, International Summer Courses for New Music in Darmstadt, NYU Steinhardt, Essl Museum, Deutschlandfunk Köln, SMC Porto, Wiener Festwochen, Rainy Days, Eight Bridges, TU Berlin, Hamburger Kunsthalle, Akousma Montreal, Hamburger Klangwerkstage, Electronic Music Midwest (EMM) and ARD Hörspieltage.

WYKONAWCY / PERFORMERS

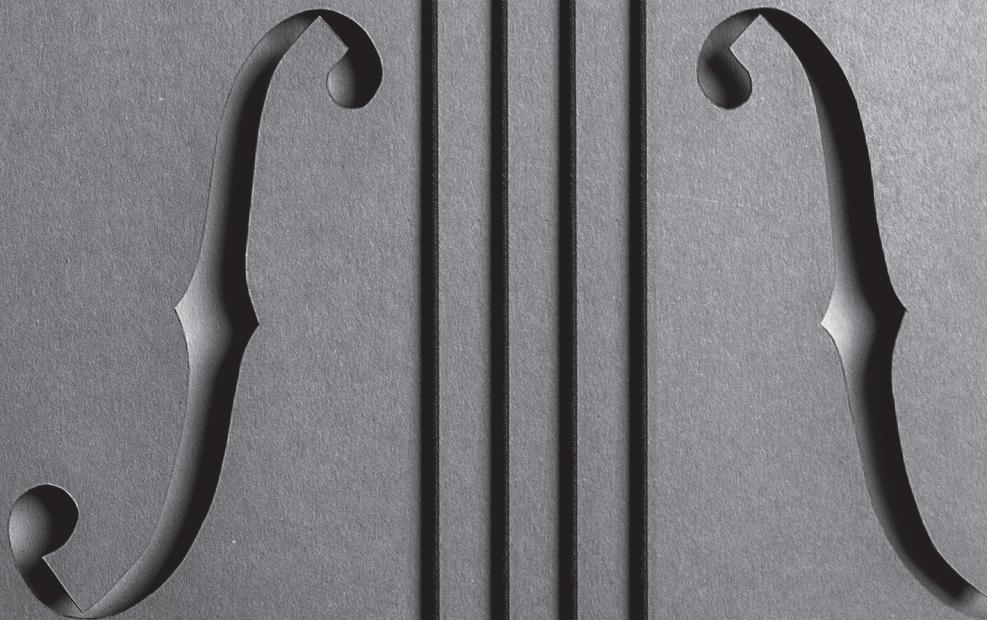
NADAR ENSEMBLE

Nadar Ensemble został założony w 2006 r. przez grupę młodych muzyków, którzy dzielą wspólne zainteresowania i pasję do muzyki współczesnej. Nazwę zespołu wybrano jako odniesienie do historycznej postaci Nadara – był to pseudonim fotografa Gasparda-Félix Tournachona (1820–1910), którego multidyscyplinarną twórczość i duchową odwagę zespół pragnie przedstawić. Nadar Ensemble występował w salach koncertowych i na festiwalach zarówno w Niemczech, jak i za granicą. W 2014 r. artyści po raz trzeci zaprezentowali się podczas Międzynarodowych Letnich Kursów Nowej Muzyki w Darmstadt (wykonali utwory Stefana Prinsa i Michaela Maierhofa w ramach projektu, którego kuratorem był amerykańsko-iracki artysta Wafaa Bilal). W 2015 r. zespół dokonał prawykonania we Frankfurcie, Gandawie i Berlinie kompozycji *RECHT: Economies of Trade II*, utworu napisanego dla teatru muzycznego przez Hannesa Seidla i Daniela Köttera. W trakcie SWR Donaueschinger Musiktage w 2015 r. Nadar Ensemble po raz pierwszy wykonał *Mirror Box Extensions* autorstwa Stefana Prinsa oraz *Bluff* autorstwa Michaela Beila i Thierry'ego Bruehla. W 2016 r. zespół współpracował z Seregiem Khismatovem, Alexandrem Khubeevem, Alexem Nadzharovem i Mariną Poleukhiną nad *Lesasarma Pokhunakhis*, multidyscyplinarnym koncertem o zapomnianym rosyjskim pisarzu. W latach 2017–2021 Nadar Ensemble jest zespołem rezydentem w Concertgebouw w Brugii i współpracuje z deSingel Festival, Klarafestival i Transit New Music Festival. Wraz z MATRIX [New Music Center] organizuje doroczną letnią akademię dla młodych muzyków (powyżej 14. roku życia). W 2019 r. deSingel Festival i Nadar Ensemble przygotowują drugą edycję międzynarodowej letniej szkoły dla młodych kompozytorów w Antwerpii. Zespół działa dzięki wsparciu rządu flamandzkiego i miasta Sint-Niklaas.

Nadar Ensemble was founded in 2006 by a group of young musicians sharing a mutual interest and passion for contemporary music. The name for the ensemble was chosen as a reference to the real Nadar: the pseudonym of photographer Gaspard-Félix Tournachon (1820–1910), whose multidisciplinary and adventurous spirit the ensemble wishes to portray. Nadar Ensemble has performed upon invitation at several important concert halls and festivals, both nationally and internationally. In the summer of 2014 the ensemble performed for the third time at the International Summer Courses for New Music in Darmstadt, presenting works by Stefan Prins and Michael Maierhof, in a project curated with American-Iraqi artist Wafaa Bilal. In 2015 Nadar Ensemble created *RECHT: Economies of Trade II*, a music theater piece by Hannes Seidl and Daniel Köller in Frankfurt, Ghent and Berlin. During the 2015 SWR Donaueschinger Musiktag, Nadar Ensemble has premiered *Mirror Box Extensions* by Stefan Prins and *Bluff* by Michael Beil and Thierry Bruehl. In 2016 Nadar Ensemble worked together with Sergey Khismatov, Alexander Khubeev, Alex Nadzharov, and Marina Poleukhina for *Lesasema Pokhunakhis*, a multidisciplinary concert about a forgotten Russian writer. From 2017 to 2021, Nadar Ensemble is an artist-in-residence at Concertgebouw Bruges and maintains a strong collaboration with deSingel Festival, Klarafestival and Transit New Music Festival. Since 2010, Nadar Ensemble coproduces a summer academy for young musicians (14+) in Sint-Niklaas, together with MATRIX [New Music Centre]. In 2017 Nadar Ensemble started an international summer course for young composers at deSingel Festival, Antwerp. Nadar Ensemble is supported by the Flemish Government and the City of Sint-Niklaas.

**LEPIEJ
OD MUZYKI
KRWAWIĆ**

**NIŽLI UCZĄC SIĘ
NIE BAWIĆ**

Lepiej GOETHE

**GOETHE
INSTITUT**

Sprache. Kultur. Deutschland.

FLANDERS IS MUSIC

Discover next level artists and mind-blowing music from Flanders, set against a backdrop of lively cities like Brussels and Antwerp or located among the medieval marvels of Bruges and Ghent.

For festival fun that will make your summer, visit Flanders.

Flanders
State of
the Art

VISITFLANDERS

www.visitflanders.com

księgarnia kameralna

niskie Łąki

w budynku NFM

poziom 0

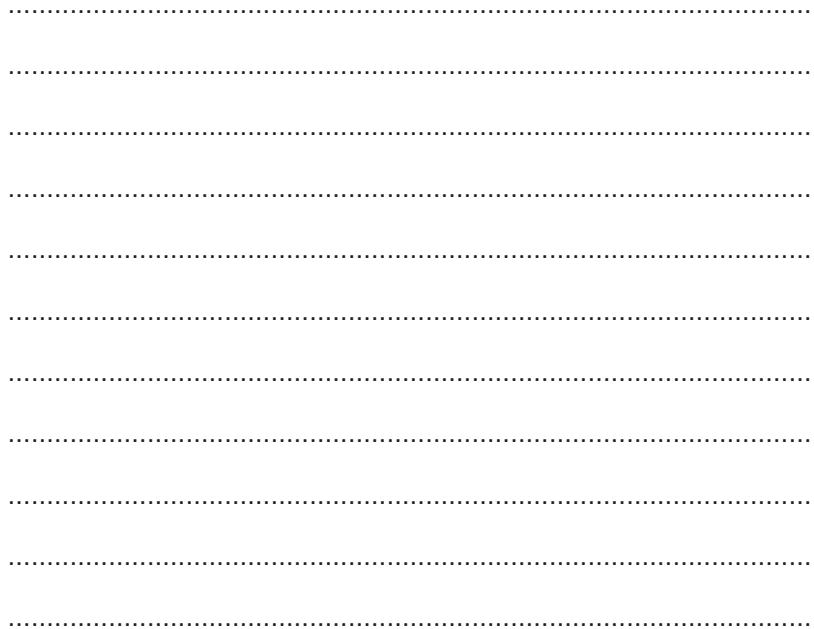
online na

niskielaki.pl

oraz w social media

instagram.com/niskielaki

facebook.com/niskielakinfm

Organizator / Presenter:

Narodowe Forum Muzyki im. Witolda Lutosławskiego
/ The Witold Lutosławski National Forum of Music
pl. Wolności 1, 50-071 Wrocław
tel. / phone: +48 71 715 97 77, office@nfm.wroclaw.pl

musicaelectronicanova.pl
nfm.wroclaw.pl

ISBN

978-83-64875-55-7 (całość, części 1-10)
978-83-64875-65-6 (część 10)

* pierwsze polskie wykonanie / Polish premiere
** prawykonanie / world premiere

Organizator zastrzega sobie możliwość dokonania zmian w programie.
/ The Presenter reserves the right to change the programme.